

การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สิรินธร ลินจินดาวงศ์^{1,*}, ณัฐธยาน์ ตรีผลา²

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

²คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Received: 7 November 2024

Revised: 24 February 2025

Accepted: 26 February 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้ประกอบการในชุมชนพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 122 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์กับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ การบริหารจัดการ การตลาด เทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิต บัญชีและการเงิน และทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติ Modified Priority Needs Index Modified ($PNI_{modified}$) ผลการวิจัย พบว่า (1) ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจค้าขาย ประเภทอาหารคาว อยู่ในพื้นที่อำเภอพระนครศรีอยุธยา มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-30,000 บาท เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่า ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและความคาดหวังความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ ภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0612 โดยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงสุด มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .1165 รองลงมาด้านการตลาด มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0668 ส่วนด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0576 (2) แนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ ด้วยการออกแบบ “หลักสูตรยกระดับการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน” แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ดำเนินการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผู้ประกอบการในชุมชน ระยะที่ 2 การติดตามผลการพัฒนาธุรกิจหลังการฝึกอบรม

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น การพัฒนาผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการสมัยใหม่ พระนครศรีอยุธยา

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: Sirinthorn.si@spu.ac.th

A Study of Needs and Guidelines for Developing Modern Entrepreneurship of People in The Community Phra Nakhon Si Ayutthaya Province Area

Sirinthorn Sinjindawong^{1,*}, Natthaya Treepala²

¹Master of Education Program in Innovations in Learning and Teaching,
Sripatum University

²School of Business, Sripatum University

Received November 7, 2024

Revised February 24, 2025

Accepted February 26, 2025

Abstract

The objective of this research is to study the needs and guidelines of the modern entrepreneurship development for 122 local sample in Ayutthaya province. The Research tools that were used in this research are the questionnaire according to the expectation of the entrepreneurs which includes 6 topics such as administration, marketing, technology, production, accounting and finance, and the human resources or personnel. We analysed the data by the basic statistics and Modified Priority Needs Index Modified ($PNI_{modified}$). The research results found that (1) The needs analysis result is the modern entrepreneurship development for the locals in Ayutthaya province. Most of the entrepreneurs are merchants that sell savoury foods in Phra Nakorn Sri Ayutthaya district. Their average income is in between 10,001-30,000 baht. When we considered to categories by income, we found that the difference between modern condition and the expectation of modern entrepreneurship overall $PNI_{modified}$ equal to .0162 which the 'technology' topic has the highest has the highest $PNI_{modified}$ that is equal to .1165, followed by the marketing' topic which has the $PNI_{modified}$ that is equal to .0668, and the topic that has the lowest $PNI_{modified}$ is 'human resources/personnel' that has the $PNI_{modified}$ equal to .0576. (2) The guideline for developing the modern entrepreneur is to design the "Local Business Administration Enhancement course" which divided into 2 phases as follows: phase 1 is to organize on the training of the local entrepreneurs, phase 2 is to follow the result of their business development after the training.

Keywords: Needs, Entrepreneur Development, Modern Entrepreneur, Ayutthaya

* Corresponding Author; E-mail: Sirinthorn.si@spu.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยมีข้อจำกัดในการประกอบธุรกิจ จึงมีมาตรการเพิ่มขีดความสามารถ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแรกการยกระดับผลผลิตภาพการผลิต (Productivity) ด้วยการสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และด้านที่สองการลดภาระต้นทุน เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ด้านที่สามผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เนื่องจากไม่สามารถเขียนแผนธุรกิจแหล่งได้มาและใช้ไปของเงิน นอกจากนี้ผู้ประกอบการ SMEs มีปัญหาดังต่อไปนี้ คือ (1) ปัญหาขาดทักษะด้านทรัพยากรมนุษย์ ในองค์กรที่ชัดเจน ภาระงานหลักและภาระงานรองของบุคลากร และประเมิงานในการบริหารค่าจ้าง เงินเดือนด้วย (2) ปัญหาการจัดการทีมงาน เนื่องจากขาดภาวะความเป็นผู้นำ ความสามารถในการประสานงาน จัดระบบงาน คุณลักษณะผู้นำ ทักษะการสื่อสาร (Communication skills) สร้างบรรยากาศอารมณ์ขัน (Sense of humor) รู้จักใช้อำนาจ/จุดประกาย (Authority/ Inspiration) ความรู้ (Knowledge) และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human relation skills) รวมถึงมีทัศนคติที่ดีด้วย (3) ปัญหาด้านการเงิน ขาดสภาพคล่อง การทำบัญชีไม่ถูกต้อง ระบบการจัดการลูกหนี้ และเงื่อนไขการชำระหนี้ วางระบบการจัดการทำบัญชีและการเงินเพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปได้ (4) ปัญหาด้านการทำ Promotion เพื่อให้ผู้บริโภคสนใจตัวสินค้า การเสนอผลประโยชน์พิเศษให้ลูกค้าสนใจ รวมถึงการใช้ Social Media ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ และ (5) ปัญหาศักยภาพด้านการผลิต ได้แก่ การคาดคะเนในสิ่งที่ไม่แน่นอนในอนาคต การจัดซื้อและการบริหารสินค้าคงคลัง การส่งมอบให้ทันเวลา การวางแผนการผลิต และเลือกทำเลที่ตั้งโรงงานได้อย่างเหมาะสม เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน (Pakvipas et al., 2017).

ดังนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว องค์ประกอบและปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ของนักศึกษาและผู้ประกอบการรายใหม่ด้านอุตสาหกรรมบริการและท่องเที่ยวพบว่า มี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ ความอิสระในการบริหารงาน ความสามารถทางนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน การจัดการความเสี่ยง ความต้องการความสำเร็จ ความเชื่อในอำนาจแห่งตน การให้ความสำคัญกับตลาด การสร้างพันธมิตรที่ทำงานได้ และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (Tadawattanawit, 2022) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดผู้ประกอบการสมัยใหม่ (Modern Entrepreneur) (Nasir, 2013) เสนอว่าการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Marketplace) มีอิทธิพลต่อผู้ประกอบการและองค์กรต่างๆ เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ องค์การธุรกิจต้องสามารถระบุถึงการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น ผู้ประกอบการสมัยใหม่ (Modern Entrepreneur) สามารถที่จะแข่งขันทางการตลาดในรูปแบบที่เปลี่ยนไปได้อย่างดี จากงานวิจัยของ Ninaroon et al. (2023). เสนอข้อค้นพบจากการสังเคราะห์งานวิจัยจาก 4 โครงการ ได้แก่ (1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของวิสาหกิจชุมชน (2) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดเชิงรุกและการประชาสัมพันธ์ (3) การพัฒนาทุนมนุษย์ (4) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่นเพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ในช่วงหลังวิถีใหม่ของจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการชุมชนประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ (2) ด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ (3) ด้านการพัฒนาความสามารถของทุนมนุษย์ และ (4) ด้านส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานธุรกิจต่อไป ดังงานวิจัยของ Lotrakun (2021) ทำการศึกษาศักยภาพเพื่อการส่งออกของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการสำรวจผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาจากผู้นำหรือตัวแทนของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ศูนย์พัฒนาและ

ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ คัดสรรไว้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาหาร กลุ่มของใช้ และกลุ่มผ้า และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด โดยทำการศึกษาหลายวิธี ได้แก่ แบบสอบถาม และการจัดเวทีชาวบ้าน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มมีศักยภาพในการผลิตและส่งออกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกองค์ประกอบเท่ากับ 3.67 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิต พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 จากการจัดเวทีชาวบ้าน พบว่า สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสำนักงานสหกรณ์จังหวัด ส่งเสริมพัฒนาชุมชน ช่วยเตรียมความพร้อมแก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น ตัวแทนจากกลุ่ม OTOP หวังจะได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานราชการในการบุกเบิกตลาดในต่างประเทศ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาถึงความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ ที่ช่วยส่งเสริมฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเพิ่มหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเดิม และผู้ประกอบการใหม่ ด้วยทรัพยากรในชุมชน ต่อยอดการพัฒนาความยั่งยืนของสินค้าและบริการ ในชุมชนพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ Department of Industrial Promotion (2007) กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่มีการตั้งเป้าหมาย มีการวาดภาพจินตนาการไปถึงความสำเร็จ มีแผนรองรับ ถ้าเกิดความผิดพลาด และทำการแก้ไขเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทুমทุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผู้มีความคิดผูกพันที่จะเอาชนะ วางแผนกลยุทธ์ล่วงหน้า รับมือกับความล้มเหลว การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และหาหนทางเอาชนะได้ นอกจากนี้ มองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จ ทักษะความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ (Modern Entrepreneurial Skills) หมายถึง บุคคลในชุมชนพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสามารถประกอบการธุรกิจโดยมีความสามารถในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ บริหารจัดการ คิดวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมโดยประกอบด้วย 6 ด้าน Detnakarin et al. (2018) ได้แก่ (1) ด้านการบริหารจัดการ (2) ด้านการตลาด (3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (4) ด้านการผลิต (5) ด้านบัญชีและการเงิน (6) ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร

1. ด้านการบริหารจัดการ (Management) หมายถึง การดำเนินการธุรกิจชุมชนที่มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ด้วยการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด ด้วยการจัดทำแผนธุรกิจ โดยมีการติดตามความคืบหน้า การจัดลำดับความสำคัญของงาน

2. ด้านการตลาด (Marketing) หมายถึง การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าที่เป็นเป้าหมาย และนำมาออกแบบตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ตั้งราคา พัฒนาความหลากหลายของสินค้า รวมถึงการพัฒนาคุณภาพสินค้าตามความคาดหวังของลูกค้า

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยงาน การจัดการฐานข้อมูลลูกค้า รวมถึงการโฆษณาและจัดจำหน่ายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์

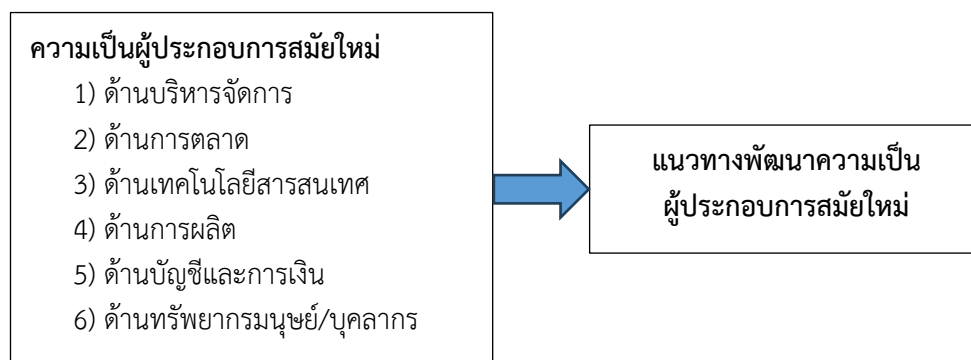
4. ด้านการผลิต (Production) หมายถึง การวางแผนการผลิตสินค้า กำหนดขั้นตอนในการผลิต การวิเคราะห์ต้นทุน การลดต้นทุน และการจัดการสินค้าคงคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านบัญชีและการเงิน (Accounting and Financial Management) หมายถึง การจัดทำบัญชี การบันทึกข้อมูลทางการเงิน การทำงานการเงิน วิเคราะห์งบการเงิน การควบคุมค่าใช้จ่าย และการหาแหล่งเงินทุนในการดำเนินงาน

6. ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร (Human Resources Management) หมายถึง การมอบหมายงานที่ตรงกับความสามารถ การจัดพี่เลี้ยงสอนงาน การจูงใจในการทำงาน และการจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคลากร ดังกรอบแนวคิดการวิจัยภาพที่ 1

การวิเคราะห์องค์ประกอบของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จดังต่อไปนี้ (1) การมุ่งความสำเร็จและการเติบโต (2) ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (3) การใฝ่รู้ (4) มีความคิดสร้างสรรค์และการมีนวัตกรรม (5) การเผชิญความเสี่ยง และ (6) การสร้างเครือข่าย (Paksutti et al., 2021) ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบและปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ของนักศึกษาและผู้ประกอบการรายใหม่ด้านอุตสาหกรรมบริการและท่องเที่ยว พบว่า มี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ ความอิสระในการบริหารงาน ความสามารถทางนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน การจัดการความเสี่ยง ความต้องการความสำเร็จ ความเชื่อในอำนาจแห่งตน การให้ความสำคัญกับตลาด การสร้างพันธมิตรที่ทำงานได้ และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (Tadawattanawit, 2022)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ของประชาชนในพื้นที่ชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จากกลุ่มเป้าหมาย เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ของประชาชนในพื้นที่ชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลในชุมชนพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่เป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจค้าขาย ธุรกิจบริการ และธุรกิจอื่นๆ จำนวน 122 ตัวอย่าง สุ่มแบบตามสะดวก (Convenient Sampling) จากผู้ประกอบการขนาดเล็กทั้งจังหวัด 5,739 ราย (ข้อมูลสถิติ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก.พ., 2567)

ตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลการศึกษาความต้องการจำเป็นจากสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของผู้ประกอบการสมัยใหม่ของประชากรในพื้นที่ชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีตัวแปรอิสระเป็นความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ ประกอบด้วย (1) ด้านบริหารจัดการ (2) ด้านการตลาด (3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (4) ด้านการผลิต (5) ด้านบัญชีและการเงิน และ (6) ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร ตัวแปรตาม คือ แนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ของประชาชนในพื้นที่ชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่สำหรับบุคคลในชุมชน พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งเป็น ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ หรือ Checklist ได้แก่ ประเภทการประกอบธุรกิจ ลักษณะสินค้า/บริการ พื้นที่ประกอบการ และรายได้ต่อเดือน ตอนที่ 2 เป็นแบบ Rating Scale 5 ตัวเลือก ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การตลาด เทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิต บัญชีและการเงิน ทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผลการพิจารณาคุณภาพแบบสอบถาม ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา Index of item objective congruence: IOC มีค่าระหว่าง 0.60-1.00 โดยมีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 1.2 ที่มีค่าเท่ากับ 0.40 ต่ำกว่าเกณฑ์ 0.50 (Srisaart, 2017) จึงปรับปรุง เป็น “สามารถวิเคราะห์โอกาสและภัยคุกคาม” และนำไปใช้ได้ ส่วนข้ออื่น ๆ มีการปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย นำไปทดลองใช้ จำนวน 30 ชุด จากกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่า 0.70 เป็นไปตามเกณฑ์ (Cronbach, 1990)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือติดต่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล จากเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา และวิสาหกิจชุมชนพระนครศรีอยุธยาเพื่อขออนุญาตลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล
2. เมื่อหน่วยงานประสานงาน อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล ทีมนักวิจัย จึง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในชุมชน พื้นที่อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จำนวน 122 ชุด
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการขอความร่วมมือกับหน่วยงาน ชุมชนที่เกี่ยวข้อง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามโดยทีมนักวิจัยและหน่วยงาน และเก็บด้วยแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form จนครบตามจำนวนที่กำหนด และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. สรุปวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการสอบถามประชาชนในชุมชน และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้บริหารเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ตัวแทนผู้ประกอบการในชุมชน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากแบบสอบถาม ด้วยสถิติ ค่าความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสถิติ Modified Priority Needs Index Modified (PNI_{modified}) โดยที่ PNI (Priority Needs Index) หมายถึงค่าดัชนี ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น D=Degree of Success หมายถึงระดับความสำเร็จหรือสภาพที่เป็นอยู่ใน ปัจจุบัน I=Importance หมายถึง ระดับความสำคัญหรือระดับความคาดหวัง นอกจากนั้น จัดลำดับความสำคัญของ ความต้องการจำเป็นจากค่า PNI Modified โดยเรียงลำดับจากค่ามากไปค่าน้อย

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจค้าขาย สูงที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจบริการ และภาคการผลิต สำหรับประเภทอาหารคาว และผู้ประกอบการในพื้นที่อำเภอ พระนครศรีอยุธยา มีรายได้เฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท แสดงข้อมูล 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคล ในชุมชน ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า PNI_{modified} ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ฯ จำแนกในภาพรวม และรายด้าน ตามตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลใน ชุมชน ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายด้าน

ที่	ด้าน	สภาพปัจจุบัน		ความคาดหวัง		ค่าดัชนี PNI _{modified}	ลำดับ
		Mean	SD	Mean	SD		
1	การบริหารจัดการ	4.15	0.74	4.36	0.76	.0599	5
2	การตลาด	4.15	0.74	4.36	0.73	.0668	2
3	เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.00	0.83	4.32	0.77	.1165	1
4	การผลิต	4.15	0.71	4.35	0.71	.0642	3
5	บัญชีและการเงิน	4.08	0.74	4.29	0.81	.0607	4
6	ทรัพยากรมนุษย์/ บุคลากร	4.09	0.77	4.29	0.82	.0576	6
รวม		4.11	0.67	4.33	0.72	.0612	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายด้าน พบว่า ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและความคาดหวังความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ ภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0612 โดยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงสุด มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .1165 รองลงมาด้านการตลาด มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0668 ส่วนด้านที่ต่ำสุดคือ ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0576

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน เสนอรายด้าน

ที่	ด้าน	สภาพปัจจุบัน		ความคาดหวัง		ค่าดัชนี	ลำดับ
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	$PNI_{modified}$	
1	เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.00	0.83	4.32	0.77	.1165	1
	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหาทางธุรกิจ	4.01	0.93	4.38	0.80	.1445	สูงสุด
	มีการจำหน่ายสินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์	4.05	0.95	4.35	0.81	.1336	รองลงมา
	สามารถเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	3.93	0.93	4.22	0.96	.1139	ต่ำสุด
2.	การตลาด	4.15	0.74	4.36	0.73	.0668	2
	สามารถออกแบบบรรจุภัณฑ์	4.07	0.87	4.39	0.79	.1197	สูงสุด
	สามารถออกแบบตราสินค้า/บริการ	4.16	0.79	4.39	0.84	.0798	รองลงมา
	สามารถวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย	4.13	0.85	4.24	0.91	.0466	ต่ำสุด
3	การผลิต	4.15	0.71	4.35	0.71	.0642	3
	สามารถการกำหนดขั้นตอนการผลิตสินค้า	4.02	0.95	4.26	0.89	.1008	สูงสุด
	สามารถวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต	4.19	0.77	4.43	0.77	.0827	รองลงมา
	สามารถจัดการสินค้าคงคลังได้อย่างเหมาะสม	4.17	0.78	4.34	0.78	.0638	ต่ำสุด
4	บัญชีและการเงิน	4.08	0.74	4.29	0.81	.0607	4
	มีการหาแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินงาน	4.03	0.88	4.28	0.86	.0858	สูงสุด
	มีการบันทึกข้อมูลทางการเงิน	3.95	0.94	4.18	1.01	.0770	รองลงมา
	มีการทำงานการเงินที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ	4.06	0.85	4.24	0.90	.0658	ต่ำสุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ด้าน	สภาพปัจจุบัน		ความคาดหวัง		ค่าดัชนี	ลำดับ
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	PNI _{modified}	
5	การบริหารจัดการ	4.15	0.74	4.36	0.76	.0599	5
	สามารถจัดความสำคัญของงานได้	4.11	0.86	4.34	0.80	.0865	สูงสุด
	ติดตามความคืบหน้าของการดำเนิน	4.11	0.88	4.35	0.87	.0855	รองลงมา
	ธุรกิจตามเป้าหมาย						
	สามารถจัดทำแผนธุรกิจ	4.17	0.85	4.30	0.86	.0571	ต่ำสุด
6	ทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร	4.09	0.77	4.29	0.82	.0576	6
	มีการมอบหมายงานให้ตรงกับ	3.93	1.00	4.21	0.96	.1044	สูงสุด
	ความสามารถของสมาชิกแต่ละคน						
	มีการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง	4.20	0.77	4.39	0.81	.0646	รองลงมา
	มีการจัดการความขัดแย้ง	4.15	0.78	4.30	0.87	.0519	ต่ำสุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับบุคคลในชุมชน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1165 โดยประเด็น มีการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหาทางธุรกิจ มีค่าสูงสุด มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1445 รองลงมาคือ มีการจำหน่ายสินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1336 ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ สามารถเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1139

ด้านการตลาด พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0668 โดยประเด็น สามารถออกแบบบรรจุภัณฑ์ มีค่าสูงสุด มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1197 รองลงมา คือ สามารถออกแบบตราสินค้า/บริการ มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0798 ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ สามารถวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย PNI_{modified} เท่ากับ .0466

ด้านการผลิต พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0642 โดยประเด็น สามารถการกำหนดขั้นตอนการผลิตสินค้า มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1008 รองลงมาคือ สามารถวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0827 ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ สามารถจัดการสินค้าคงคลังได้อย่างเหมาะสม มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0638

ด้านบัญชีและการเงิน พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0607 โดยประเด็น มีการหาแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินงานมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0858 รองลงมาคือ มีการบันทึกข้อมูลทางการเงิน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0770 ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ มีการทำงบการเงินที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0658

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0599 โดยประเด็น สามารถจัดความสำคัญของงานได้ มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0865 รองลงมาคือ ติดตามความคืบหน้าของการดำเนินธุรกิจตามเป้าหมาย มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0855 ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ สามารถจัดทำแผนธุรกิจ มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0571

ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .0576 โดยประเด็น มีการมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของสมาชิกแต่ละคน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ .1044 รองลงมาคือ มีการสอนงานและ

การเป็นพี่เลี้ยง มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0646 ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ มีการจัดการความขัดแย้ง มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ -.0519

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ ด้วยการออกแบบ “หลักสูตรยกระดับการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน” แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ดำเนินการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผู้ประกอบการในชุมชน ระยะที่ 2 การติดตามผลการพัฒนาธุรกิจหลังการฝึกอบรม

การจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผู้ประกอบการในชุมชน โดยมีเนื้อหาในการอบรมประกอบด้วย 4 หัวข้อ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการธุรกิจ วิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ, การมองหาเครือข่ายความร่วมมือ และการสร้างจุดขายของธุรกิจ 2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การออกแบบ Packaging, การจัดทำตราสินค้าและโลโก้, และการขยายผลิตภัณฑ์/ตราสินค้า 3) การพัฒนาการตลาดด้วยเทคโนโลยี กลยุทธ์การตลาด, การใช้ AI ช่วยทำ Content, และการนำเครื่องมือออนไลน์มาใช้ในการตลาด 4) การวิเคราะห์ต้นทุน กำไร และการทำแผนการเงิน การหาแหล่งเงินลงทุน, การจัดทำแผนการเงิน, และการวิเคราะห์ต้นทุน กำไร ขาดทุน หลังจากการฝึกอบรมให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนาปรับปรุงธุรกิจ และดำเนินการติดตามผล

อภิปรายผล

1. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ สำหรับประชาชนในชุมชนพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายด้าน พบว่า ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและความคาดหวังความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ ภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0612 โดยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงสุด มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .1165 รองลงมาด้านการตลาด มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0668 ส่วนด้านที่ต่ำสุดคือ ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร $PNI_{modified}$ เท่ากับ .0576 สอดคล้องกับ Ninaroon et al. (2023) พบว่า การพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการชุมชนประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ (2) ด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ (3) ด้านการพัฒนาความสามารถของทุนมนุษย์ และ (4) ด้านส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และ Thongyost et al. (2022) พบว่า (1) การพัฒนาองค์ประกอบหลักของความเป็นผู้ประกอบการใหม่ (2) การเพิ่มกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะในหลักสูตรเสริม (3) การส่งผู้เรียนไปฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์ในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ (4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการใหม่ (5) การเพิ่มขีดความสามารถเกี่ยวกับการบริหารจัดการธุรกิจ ทั้งนี้ Detnakarin et al. (2018) ทำการศึกษาทักษะความเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ ประกอบด้วย (1) ด้านการบริหารจัดการ (2) ด้านการตลาด (3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (4) ด้านการผลิต (5) ด้านบัญชีและการเงิน (6) ด้านทรัพยากรมนุษย์/บุคลากร

2. แนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการในชุมชน โดยมีเนื้อหาในการอบรมประกอบด้วย 4 หัวข้อ ดังนี้ (1) การบริหารจัดการธุรกิจ วิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ, การมองหาเครือข่ายความร่วมมือ และการสร้างจุดขายของธุรกิจ (2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การออกแบบ Packaging, การจัดทำตราสินค้าและโลโก้, และการขยายผลิตภัณฑ์/ตราสินค้า (3) การพัฒนาการตลาดด้วยเทคโนโลยี กลยุทธ์การตลาด การใช้ AI ช่วยทำ Content และการนำเครื่องมือออนไลน์มาใช้ในการตลาด (4) การวิเคราะห์ต้นทุน กำไร และการทำแผนการเงิน การหาแหล่งเงินลงทุน การจัดทำแผนการเงิน และการวิเคราะห์ต้นทุน กำไร ขาดทุน หลังจากการฝึกอบรมให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนาปรับปรุงธุรกิจ และดำเนินการติดตามผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongaiam and Sapsanguanboon

(2021) ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะสำหรับผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล พบว่า ความรู้และทักษะที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุดในยุคดิจิทัล 3 ลำดับแรก คือ (1) ทักษะด้านการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อเข้าถึงลูกค้า (2) ทักษะด้านสารสนเทศการใช้สื่อและเทคโนโลยี ทักษะด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ ทักษะด้านการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและกล้าตัดสินใจ และทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับตัวธุรกิจ และ (3) ทักษะด้านการสื่อสาร/เจรจาต่อรอง สำหรับรูปแบบการพัฒนาที่ผู้ประกอบการในยุคดิจิทัลเลือกใช้มากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ (1) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (2) การดูงานนอกสถานที่และการให้คำปรึกษาแนะนำ (3) การฝึกอบรม และการฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ และ ADEYEMO (2009) ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้สู่การประกอบการ และความจำเป็นที่แท้จริงของผู้เรียน ในการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการ โดยศึกษาจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน 3 มหาวิทยาลัย ได้กลุ่มตัวอย่าง 345 คน สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการโครงสร้าง SEM ข้อค้นพบว่า สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้สู่การประกอบการ (ELE) มีความสำคัญสูงสุดและมีอิทธิพลต่อนักศึกษา ตัวแปรผลลัพธ์ของผู้ประกอบการ (ELO) และความจำเป็นที่แท้จริงของผู้เรียน (LIN) โดยแรงจูงใจในการประกอบการ (EM) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ผลลัพธ์ของผู้ประกอบการ (ELO) ทั้งนี้ มีข้อเสนอให้ทำการฝึกปฏิบัติการเป็นผู้ประกอบการในระหว่างมีการเรียนการสอนการเป็นผู้ประกอบการด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาการตลาดด้วยเทคโนโลยี กลยุทธ์การตลาด การใช้ AI ช่วยทำ Content และการนำเครื่องมือออนไลน์มาใช้ในการตลาด ผู้ประกอบการมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด เนื่องจากปัจจุบัน เทคโนโลยีมีความสำคัญมาก และเป็นการทำการตลาดที่ถึงมือผู้บริโภคได้มากที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและพัฒนาผู้ประกอบการในระดับแรกก่อน

1.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์/บุคลากรในผู้ประกอบการมีความต้องการจำเป็นในระดับน้อย เนื่องจาก การจ้างงานหรือการทำธุรกิจสมัยใหม่ อาจไม่จำเป็นต้องจ้างบุคลากรมาทุกตำแหน่ง ทั้งนี้ สามารถจ้างบุคคลภายนอก (Outsources) ร่วมผลิตได้ หรือนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นลดต้นทุนด้านบุคลากร

1.3 การพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ จึงมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ กลยุทธ์การตลาดที่เข้าถึงลูกค้า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร/เจรจาต่อรอง ซึ่งมีแนวทางในการพัฒนาได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษาดูงาน/ ทดลองลงมือทำ และการฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยถึง การพัฒนาการตลาดดิจิทัลที่ยั่งยืนสำหรับผู้ประกอบการชุมชน จากเครือข่ายการพัฒนาเชิงพื้นที่ ที่เกิดจากความร่วมมือของชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับ การพัฒนาพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ในการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมในการเป็นผู้ประกอบการ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ 2567 จากกองทุนวิจัยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.)

เอกสารอ้างอิง

- ADEYEMO, S. A. (2009). Understanding and Acquisition of Entrepreneurial Skills: A Pedagogical Re-Oriented for Classroom Teacher in Science Education. *Journal of Turkish Science Education*, 6(3), 57-65.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers.
- Department of Industrial Promotion. (2007). *The Promotion new Entrepreneurs Project*. Bangkok: Department of Industrial Promotion, Ministry of Industry. (in Thai)
- Detnakarin, S., Yincharoen, T., and Arrayayarn, A. (2018). The Need Assessment for Self-Development of Entrepreneurs of the Community Business: The Case Study of Kohtaew Sub-District Municipality, Songkha Province. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences Burapha University*, 27(53), 225-254. (in Thai)
- Lotrakun, A. (2012). The study of Potential for export of OTOP Products in Phranakhon si Ayutthaya. *Journal of MCU Social Science Review*, 1(3), 104-117. (in Thai)
- Nasir, S. (2013). *Modern entrepreneurship and E-business innovations*. USA: IGI Global. <https://doi.org/10.4018/978-1-4666-2946-2>
- Ninaroon, P., Khlungsaeng, W., Pruksaarporn, S., and Na Songkhla, R. (2023). Post New Normal Competency Development of Community Enterprise Entrepreneurs on Cultural Capital Based in Samut Songkhram Province. *UMT Poly Journal*, 20(1), 162-172. (in Thai)
- Paksutti, A., Kirdpitak, P., and Malakul Na Ayudhaya, P. (2021). Successful Entrepreneur. *Journal of Psychology Kasem Bundit University*, 11(2), 75-85. (in Thai)
- Pakvipas, P. Pornwiriththorn, R., and Chongesirojana, S. (2017). *Decision Support Information System of SMEs Business: Business Plan*. Bangkok: Thailand Science Research and Innovation (TSRI). (in Thai)
- Srisaart, B. (2017). *Basic Research*. Bangkok: Surivitayarn. (in Thai)
- Tadawattanawit, S. (2022). Factors affecting modern entrepreneurs of new entrepreneurs in the hospitality and tourism industry. *Journal of Humanities and Social Sciences Nakhorn Phanom University*, 12(2), 42-54. (in Thai)
- Thongiam, S., and Sapsanguanboon, W. (2021). The Study of Skills Development Methodology for Entrepreneur in Digital Era. *Journal of Accountancy and Management*, 14(1), 32-40. (in Thai)
- Thongyost, N., Thawinkarn, D, and Somprach, K. (2022). Approaches of New Entrepreneurship Development for Students Vocational Colleges. *Dhammathas Academic Journal*, 22(3), 281-291. (in Thai)